

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยองค์ประกอบของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง
มีวัตถุประสงค์ 3 ประการดังนี้ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในนวนิยายเยาวชนที่ชนะการประกวด
รางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2544 – 2553

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง 5 ประการ ในนวนิยายเยาวชนที่ชนะการประกวด
รางวัลแว่นแก้ว
2. เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พ.ศ. 2551 ทั้งหมด 8 ประการ ที่ปรากฏในนวนิยายเยาวชนที่ชนะการประกวดรางวัลแว่นแก้ว
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของเรื่อง 5 ประการ กับคุณลักษณะอัน
พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ทั้งหมด 8 ประการที่ปรากฏใน
นวนิยายเยาวชนที่ชนะการประกวดรางวัลแว่นแก้ว

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง 5 ประการ ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก
และบทสนทนา นวนิยายเยาวชนที่ชนะการประกวดรางวัลแว่นแก้ว ทั้ง 7 เรื่อง พบได้ดังนี้

1. ด้านแก่นเรื่อง ในการประพันธ์ ผู้เขียนใช้แก่นเรื่อง 3 ประเภท ได้แก่ แก่นเรื่องที่พบ
ส่วนมากให้ข้อคิดในด้านของความมุ่งมั่นพากเพียร พยายามทำงานให้สำเร็จ และแก่นเรื่องที่ให้
ข้อคิดในด้านของความรัก ความผูกพันและความกตัญญูต่อครอบครัวและท้องถิ่น รองลงมาได้แก่
แก่นเรื่องที่ให้ข้อคิดในด้านของการส่งเสริมจินตนาการ การแสวงหาความรู้

2. ด้านโครงเรื่อง พบว่า ผู้เขียนนิยมสร้างโครงเรื่อง 4 แบบ กล่าวคือ โครงเรื่องที่พบ
ส่วนมาก ได้แก่ โครงเรื่องที่แสดงถึงจิตใจที่มั่นคง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักความรับผิดชอบ สามารถ
แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ รองลงมาได้แก่โครงเรื่องแนวแฟนตาซี เหนือธรรมชาติและการผจญภัย
และในส่วน โครงเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงการมีจิตใจที่เสียสละ มีคุณธรรม ช่วยเหลือแนะนำผู้อื่น

อย่างบริสุทธิ์ใจและโครงเรื่องที่กล่าวถึงความเป็นอยู่ในท้องทุ่ง ป่าเขาและชายทะเล การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบน้อยที่สุด

ในด้านการเปิดเรื่อง พบว่า ส่วนมากผู้เขียนมีการเปิดเรื่องด้วยการบรรยายฉาก ตัวละครหรือเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง รองลงมาพบการเปิดเรื่องด้วยการพรรณนา และการเปิดเรื่องด้วยการใช้บทพ้องจำคำคล้องจอง พบน้อยที่สุด

ในด้านความขัดแย้งในการประพันธ์ ผู้เขียนใช้ความขัดแย้ง 3 แบบ กล่าวคือความขัดแย้งที่ใช้มากที่สุดคือ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ รองลงมาได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์และสาเหตุภายนอก และพบน้อยที่สุดคือเรื่องที่ไม่มีความขัดแย้งเด่นชัด

ในด้านการดำเนินเรื่อง ผู้เขียนมีการดำเนินเรื่อง 2 แบบ ได้แก่ การดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิทิน มากที่สุด และรองลงมา คือ การดำเนินเรื่องย้อนต้น

ในด้านการปิดเรื่อง ผู้เขียนมีการปิดเรื่อง 3 แบบ ได้แก่ การปิดเรื่องแบบสุกนาฏกรรม พบมากที่สุด รองลงมาได้แก่การปิดเรื่องด้วยความสมจริงในชีวิต และพบน้อยที่สุดคือการปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม

1. ด้านตัวละคร พบว่า ผู้เขียนมีการสร้างตัวละครแบบสมจริงพบมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การสร้างตัวละครแบบบุคลาธิษฐาน ทั้งนี้มีการสร้างตัวละครสมจริงและการสร้างตัวละครแบบบุคลาธิษฐานในเรื่องเดียวกัน พบน้อยที่สุด

2. ด้านฉาก พบว่า ผู้เขียนสร้างฉากและบรรยากาศที่สอดคล้องกลมกลืนกับเรื่องพบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ฉากและบรรยากาศที่ตัวละครคุ้นเคย ฉากและบรรยากาศที่เสริมความรู้และประสบการณ์

3. ด้านบทสนทนา พบว่า ผู้เขียนสร้างบทสนทนา 3 แบบ ได้แก่ บทสนทนาที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง บทสนทนาที่บอกพฤติกรรมและลักษณะของตัวละคร บทสนทนาที่ให้ข้อคิด

การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2551 ที่ปรากฏในนวนิยายเยาวชนที่ชนะการประกวดรางวัล แว่นแก้วทั้ง 7 เรื่อง สรุปเป็นภาพรวมได้ดังนี้

1. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 1 คือ ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องขวตคนอยู่ไหนและเรื่องโรงเรียนริมทะเล

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 2 ด้านซื่อสัตย์ ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องหมา (อยู่) วัด

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 3 ด้านมีวินัย ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องโลกใบนี้โคจรรอบกระแทกกับหม้อเหล็ก(และดันไม้ด้วย)

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 4 ด้านใฝ่เรียนรู้ ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องเจ้าคณ ขอบฟ้า

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 5 ด้านอยู่อย่างพอเพียง ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องคำใส

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 6 ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องขวดคนอยู่ไหนใดและเรื่องทศกัณฐ์ออนไลน์

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 7 ด้านรักความเป็นไทย ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องขวดคนอยู่ไหนใด

8. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการที่ 8 ด้านมีจิตสาธารณะ มีสอดแทรกอยู่ในทุกเรื่องแต่ปรากฏเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องหมา (อยู่) วัด เรื่องขวดคนอยู่ไหนใดและเรื่องทศกัณฐ์ออนไลน์

ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง พบว่า องค์ประกอบของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง ที่ปรากฏในนวนิยายเยาวชนที่คณะกรรมการประกวดรางวัลแว่นแก้ว มีความสอดคล้องกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม ตามลักษณะของการนำเสนอเรื่องราวของผู้แต่งแต่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างหนึ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษที่ปรากฏบูรณาการอยู่อย่างกลมกลืนในนวนิยายเยาวชนทุกเรื่อง คือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ อาจเนื่องมาจากผู้เขียนทุกท่านมุ่งแสดงให้เห็นลักษณะนิสัยที่ดีของคนไทยที่มีจิตใจงดงาม ชอบช่วยเหลือผู้อื่นและมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ซึ่งควรมีการปลูกฝังให้อยู่ในจิตสำนึกของเยาวชนรุ่นใหม่ตั้งแต่เยาว์วัย

อภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในนวนิยายเยาวชนที่คณะกรรมการประกวดรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2544-2553 จำนวน 7 เรื่อง มีข้อสังเกตที่ขอนำมาอภิปราย ดังนี้ ด้านของแก่นเรื่อง ผู้เขียนนำเสนอแก่นเรื่องที่ให้ข้อคิดในด้านของความมุ่งมั่นพากเพียร พยายามทำงานให้สำเร็จ และแก่นเรื่องที่ให้ข้อคิดในด้านของความรัก ความผูกพัน ความกตัญญูต่อครอบครัวและท้องถิ่น มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า สิ่งที่คุณเขียนต้องการจะนำเสนอให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนเห็นความสำคัญของการมุ่งมั่น

หากเพียงในการเรียนและการทำงานจะช่วยให้เกิดความสำเร็จในชีวิตได้ และชี้ให้เห็นว่าครอบครัวและจิตสำนึกในด้านของการทำความดีต่อผู้มีพระคุณเป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตที่สำคัญที่สุด ความรักจากครอบครัวสามารถที่จะเยียวยาปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางครอบครัว ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและการได้พบเห็นสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวของเยาวชน เช่น ยาเสพติด ร้านเกมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ทำให้เยาวชนหันไปให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านี้แทนแทน ซึ่งได้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ พิศมัย อำไพพันธุ์ (2548 : 199-200) ที่ได้อธิบายว่าแก่นของเรื่องไม่ใช่เรื่องสอนใจแต่เป็นสิ่งที่ผู้เขียนได้สื่อถึงผู้อ่าน ซึ่งแสดงถึงความเป็นจริงที่เป็นอยู่ แก่นเรื่องอีกประเภทหนึ่งที่ ได้แก่ แก่นเรื่องที่ให้ข้อคิดในด้านของการส่งเสริมจินตนาการ การแสวงหาความรู้ ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่าปัจจุบันเป็นยุคของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ หากเยาวชนทุกคนมีความสนใจ รักในการค้นคว้าและมีจินตนาการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ซึ่งได้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2526 : 29) ได้กล่าวว่า แก่นเรื่องมักแสดงถึงความเป็นธรรมชาติอย่างใดอย่างหนึ่งของมนุษย์ เมื่อพิจารณาจากเหตุการณ์ พฤติกรรมและลักษณะของตัวละครในเรื่อง แก่นเรื่องจึงเป็นเจตจำนงที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้ทราบทั้งนี้สุวรรณ เกรียงไกรเพชร (2518 : 6) ได้กล่าวว่า แก่นเรื่องเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงเรื่องทั้งหมดเข้าด้วยกัน ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนาและส่วนประกอบอื่นๆ ส่วนเป็นสิ่งที่ผู้แต่งคิดสร้างขึ้นมาเพื่อแสดงแก่นของเรื่องทั้งนี้

ด้านโครงเรื่อง ผู้เขียนนำเสนอโครงเรื่องที่ตัวละครมาจากครอบครัวที่อบอุ่น และตัวละครรู้จักรับผิดชอบและแก้ปัญหาได้ดี มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้เขียนต้องการใช้นวนิยายเยาวชนเป็นสื่อชักนำให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนว่า การที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีความสำคัญในการใช้ชีวิตต่อไปในอนาคต และผู้อ่านที่เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องเรียนรู้ว่าจะอบรมเลี้ยงดูและปฏิบัติต่อเด็กอย่างไร เด็กจึงจะมีคุณภาพ มีความรับผิดชอบตนเองและครอบครัว สังคม และโครงเรื่องอีกประเภทหนึ่งที่ผู้เขียนนำมาใช้ได้แก่ โครงเรื่องที่ตัวละครมีความคิดความฝัน การผจญภัย และพยายามที่จะไปให้ถึงในสิ่งที่มุ่งหวังไว้และการมีจิตใจที่เสียสละ ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างบริสุทธิ์ใจ อาจเป็นเพราะว่าผู้เขียนต้องการใช้นวนิยายเยาวชนเป็นสื่อชักนำผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนให้เห็นถึงความพากเพียรพยายาม อดทนต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างไม่ย่อท้อของตัวละคร เพื่อให้เห็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและยังให้กำลังใจและข้อคิดกับเยาวชนผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว ในสิ่งที่หวังไว้ว่ายังมีทางเลือกอื่นๆ ที่สามารถจะนำไปสู่ความสำเร็จได้

โครงเรื่องที่กล่าวถึงความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้เขียนต้องการชักนำให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนเห็นความสำคัญสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในท้องถิ่น การรักท้องถิ่นตนเองอาศัยอยู่ ในด้านของความขัดแย้งในนวนิยายเยาวชน ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่าความขัดแย้ง ที่มากที่สุด

คือ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ อาจเป็นเพราะว่า สภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่เป็นแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามา รวมถึงสภาพจิตใจของคนก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ทำให้เด็กหรือเยาวชนจะต้องเผชิญสิ่งเหล่านี้ตลอดเวลา เช่น ปัญหาสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้น ปัญหาเศรษฐกิจภายในครอบครัว เป็นต้น ทำให้ผู้เขียนสะท้อนออกมาเป็นเรื่องราวของความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ซึ่งจะต้องต่อสู้ดิ้นรนและปรับตัวอย่างไรเพื่อให้มีชีวิตรอดในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นจะสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสายทิพย์ นุกุณกิจ (2534 : 183) ได้กล่าวว่า โครงเรื่องของนวนิยายประกอบด้วยปัญหาข้อขัดแย้งด้านพฤติกรรม ด้านเหตุการณ์หรือด้านอารมณ์ของตัวละคร เพื่อให้ผู้อ่านสนใจอยากรู้คำตอบในตอนจบ ในส่วนของการจบเรื่อง ผู้เขียนนิยม จบเรื่องแบบมีความสุขหรือสุขนาฏกรรมมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าความสุขที่ได้รับจากการอ่านของเยาวชน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี น่าประทับใจและจดจำในสิ่งที่ได้ที่ได้รับจากการอ่านสามารถนำไปประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างได้ ทั้งนี้ผู้เขียนได้ใช้การจบเรื่องด้วยความสมจริงในชีวิต และการจบเรื่องแบบโศกนาฏกรรม อาจเป็นเพราะว่าต้องการให้เยาวชนได้รู้จักสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมที่เยาวชนประสบอยู่และจะต้องเผชิญต่อไปในอนาคต ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะหมุนเวียนไปตามวัฏจักรของชีวิต ซึ่งจะทำให้เกิดการยอมรับสภาพความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นในชีวิตได้

ด้านการสร้างตัวละคร ผู้เขียนเสนอเรื่องราวของเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-18 ปี ตัวละครเอกของเรื่องส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เขียนนวนิยายเยาวชนส่วนมากเป็นผู้ชายและนำเอาประสบการณ์ของตนมาเขียน บุคลิกของตัวละครส่วนใหญ่เข้มแข็ง ขยัน อดทน เป็นคนดี รักพวกพ้อง ชอบช่วยเหลือกันทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของวิภา กงกะนันท์ (2533 : 88-94) ได้กล่าวว่า ผู้เขียนนิยมสร้างตัวละครสมจริงทำให้ผู้อ่านได้เห็นตัวละครมีอายุและวัยที่ใกล้เคียงกัน เพื่อที่จะได้เลือกปฏิบัติตามตัวละครเหล่านั้นตามความพอใจและผู้เขียนมีการสร้างตัวละครอีกลักษณะหนึ่งก็คือการสร้างตัวละครแบบบุคลาธิษฐาน อาจเป็นการตอบสนองต่อเยาวชนนักอ่านที่ชอบเรื่องราวที่เหนือธรรมชาติ หรือเรื่องราวสมมติให้สัตว์หรือสิ่งของให้สนทนาโต้ตอบได้เหมือนมนุษย์จริงๆ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นตัวละครแบบสมจริงหรือตัวละครแบบบุคลาธิษฐาน ตัวละครทุกตัวล้วนมีความใฝ่ดีทั้งสิ้น

ด้านการสร้างฉาก ผู้เขียนสร้างฉากและบรรยากาศเป็นไปอย่างสอดคล้องกลมกลืนไปกับเรื่อง ทำให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนได้รับความรู้ ประสบการณ์และความเข้าใจในเรื่องราว ทำให้มองเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตามสถานการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในเรื่อง ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ รัตพร ชังชาดา (2531 : 40) ได้กล่าวว่า ฉากในเรื่องมีความสำคัญซึ่งการสร้างฉากและบรรยากาศที่คุ้นเคย การสร้างฉากที่สอดคล้องกลมกลืนไปกับเรื่อง และฉากที่ช่วยเสริมความรู้และ

ประสบการณ์ จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นจะช่วยทำให้ผู้อ่านได้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นหรือความรู้รอบตัวต่างๆ โดยผู้เขียนอธิบายสิ่งเหล่านี้ไว้ให้ผู้อ่านอย่างชัดเจน และได้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของพิสมัย อำไพพันธุ์ (2537 : 66-67) ได้กล่าวว่าจากหมายถึงสถานที่และเวลาที่เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้น สภาพของสถานที่นั้นจะแตกต่างกันไปตามเวลาต่างกัน วิธีการดำเนินชีวิตของบุคคล หรือวิธีการคิดเปลี่ยนไป แต่ละจากเป็นหน่วยหนึ่งของพฤติกรรมที่ประกอบด้วย ตัวละคร สถานที่เวลา ถ้าส่วนประกอบเหล่านี้เปลี่ยนเมื่อไร ฉากใหม่ก็เริ่มขึ้นตามเนื้อเรื่องที่คุณเขียนได้กำหนดขึ้น

ด้านบทสนทนา ผู้เขียนใช้บทสนทนาที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นบทสนทนาที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง เพื่อไม่ให้ผู้อ่านเบื่อหน่าย บทสนทนาที่แสดงความคิดหรือพฤติกรรมของตัวละคร และบทสนทนาที่ช่วยเสริมความรู้และประสบการณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ทำให้เนื้อเรื่องมีความสมจริง ซึ่งผู้เขียนสื่อถึงผู้อ่านได้อย่างแนบเนียน ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสายใจ อินทรมรรย์ (2541 : 221) ได้กล่าวว่า บทสนทนาเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของนวนิยายเพราะบทสนทนาจะช่วยสร้างความสมจริงจะบอกลักษณะนิสัย อุปนิสัยใจคอของตัวละคร ช่วยให้การดำเนินเรื่องและช่วยให้งานประพันธ์น่าอ่าน มีลักษณะเป็นธรรมชาติคล้ายคลึงกับบุคคลพูดคุยกันในชีวิตจริง ต้องมีความเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัวด้วย คือต้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ ครอบครัว การศึกษา สถานภาพทางสังคม ตลอดจนอุปนิสัยใจคอของตัวละคร โดยมีบทสนทนาขนาดสั้นและยาวสลับกัน มีบทพรรณนาค้นและจะต้องมีความสมจริง

ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง 8 ประการ ซึ่งได้แก่ ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ ผู้เขียนแต่ละท่านได้สอดแทรกคุณลักษณะเหล่านี้ไว้ในนวนิยายเยาวชนได้อย่างสอดคล้องกลมกลืนตามลักษณะของเรื่องที่แต่ง ไม่ว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์เหล่านี้จะปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของเรื่องก็ตาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง 8 ประการนี้ก็ยังเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการให้เกิดขึ้นกับเยาวชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้ในวรรณกรรมย่อมเสริมคุณธรรมให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นวลจันทร์ ชาญวิวัฒนา (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเนื้อหาและแนวคิดของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีในปี พ.ศ. 2547 ผลการศึกษาปรากฏว่า แนวคิดที่พบมากที่สุดคือแนวคิดด้านคุณธรรม ได้แก่ ความเมตตากรุณา ความกล้าหาญและเสียสละ ความกตัญญู และความสามัคคี แนวคิดจะถ่ายทอดผ่านพฤติกรรมของตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ ให้เยาวชนใช้ความคิดและพิจารณาถึงผลดีผลเสียด้วยตนเองสอดคล้องกับความต้องการและธรรมชาติของผู้อ่านและ

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนุสรณ์ ดีไหว (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สาระคำสอนในวรรณกรรม เยาวชนรางวัลนาถอินทร์อวอร์ด ช่วงปี พ.ศ. 2544 - พ.ศ. 2547 ผลการศึกษา พบว่า มีสาระคำสอน ด้านคุณลักษณะเด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์ ได้แก่ การรู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น การมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ การมีจริยธรรมคุณธรรม การมีความรับผิดชอบตามวัย การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผลรอบด้าน และการรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น เป็นอาทิ

ในด้านความสอดคล้องขององค์ประกอบนวนิยาย พิจารณาโดยรวมแล้วทั้ง 7 เรื่องมี องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบเสริมสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม มีความ สมเหตุสมผลสำหรับผู้่านซึ่งเป็นเยาวชน ทั้งนี้คุณลักษณะความสอดคล้องกันขององค์ประกอบ ต่าง ๆ ช่วยให้ผู้อ่านแล้วกลมกลืนประสานกันตลอดทั้งเรื่อง จึงสมควรนำมาสนับสนุน ส่งเสริมให้ เยาวชนได้อ่าน ซึ่งจะเกิดความเข้าใจได้ด้วยตนเองและได้รับความเพลิดเพลินตรงตามเจตนาของ วรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาองค์ประกอบของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในนวนิยายเยาวชนที่คณะกรรมการประกวดรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2544 - 2553 ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยฉบับนี้ไปใช้

1.1 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเยาวชน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง สามารถแนะนำ ส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษาได้อ่านหนังสือที่ดีมีคุณค่า โดยทั่วถึงกัน

1.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์วรรณกรรมสามารถใช้เป็นแนวทางในการ สร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ส่งเสริมในด้านคุณธรรม จริยธรรมและปลูกฝังคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ที่เป็นที่ต้องการของสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรวิเคราะห์ภาพสะท้อนด้านต่าง ๆ ของเยาวชนที่ปรากฏในนวนิยายเยาวชนที่ คณะกรรมการประกวดรางวัลแว่นแก้ว

2.2 ควรวิเคราะห์การใช้ภาษาในนวนิยายเยาวชนที่คณะกรรมการประกวดรางวัลแว่นแก้ว

2.3 ควรวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในนวนิยายเยาวชนที่ได้รับรางวัลอื่นๆ